

Ο Φαραώ, το ιερατείο κι ο τρυπανιστής

Από τον Βασίλη Αναγνωστόπουλο,
πρώην νομάρχη Καρδίτσας,
πρώην πρόεδρο ΠΑΣΕ Αχελώου

Στην Αίγυπτο εμφανιζόταν ως απόλυτος άρχων ο Φαραώ. Ουσιαστική όμως εξουσία επιτελούσε το ιερατείο, που είχε το πλεονέκτημα να έχει επικοινωνία με τον λαό της Αιγύπτου. Όταν μια απόφαση του Φαραώ δεν συνέπιπτε με το συμφέρον του ιερατείου, ο λαός πληροφορείτο ότι ο δαίμονας μπήκε στον εγκέφαλο του Φαραώ. Τότε ερχόταν η σειρά του τρυπανιστή, να δημιουργήσει μία τρύπα στον εγκέφαλο του Φαραώ για να διαφύγει ο ενοχλητικός επισκέπτης. Το αποτέλεσμα είναι κατανυκτικό: Ο Φαραώ εγκατέλειπε και το ιερατείο φρόντιζε για τον διάδοχό του.

Τώρα τι σχέση έχει το Φαραωνικό έργο του Αχελώου με τους τρεις προαναφερμένους, νομίζω γίνεται αντιληπτό. Ο Φαραώ αποτελεί στη σύγχρονη χώρα μας τον Αχελώο. Οι ΜΚΟ, οι οικολογικές οργανώσεις, μελετητικά και δικηγорικά συμφέροντα, εργοληπτικές εταιρείες, ιδεοληπτικές εμμονές κ.λπ., αποτελούν το αμαρτωλό ιερατείο. Τον ρόλο του τρυπανιστή αναλαμβάνει, δυστυχώς, ένας θεσμός που λέγεται ΣτΕ.

Η σύγχρονη λογική και η παρέμβαση του ανθρώπου, είναι να δαμάσει προς όφελός του, τα στοιχεία της φύσης. Οι βροχές και τα υπάρχοντα νερά είναι συγχρόνως κατάρρα και ευλογία. Η καταστροφική τους συνιστώσα δημιουργεί πλημμύρες και καταστροφές. Ο στραγγαλισμός αυτής της συνιστώσας μπορεί να αποτελέσει αναδρομικά θετική παρέμβαση, μετατρέποντάς τη σε ευεργετική συνιστώσα. Κοντολογίς, μπορούμε να περιορίσουμε τις πλημμύρες και να τις μετατρέψουμε σε άκακο και ευλογημένο νερό, που θα δροσίζει, θα παράγει, θα ενεργοποιεί και θα φροντίζει το περιβάλλον.

Νερά υπάρχουν και στον Θεσσαλικό Άνω Αχελώο, όπου εκεί το έργο της Συγκιάς που θα τα συλλέξει, είναι ήδη πολύ προχωρημένο, ενώ η σήραγγα που θα τα μεταφέρει είναι διανοιγμένη στο 100%.

Οι κυβερνήσεις έρχονται και παρέρχονται. Κάποιοι από αυτούς ήνε «ναι» στα έργα στη λεκάνη Πηνειού, «όχι» όμως στα έργα στον Αχελώο. Για εκείνα του Πηνειού, την τετραετία που πέρασε, εί-

χαν τον χρόνο και τη δυνατότητα αληθιά δεν έκαναν τίποτα απολύτως. Αλλά και τα έργα επί του Αχελώου, που μας ήνε ότι δεν χρειάζονται, δεν τόληψαν να τα κατεδαφίσουν! Ο καλύτερος συνδυασμός ανευθυνότητας και υποκρισίας! Έρχεται τώρα η ΝΔ και ήνει για έργα στον Πηνειό, αληθιά και για εκείνα στον Αχελώο. Όμως δεν μας ήνει τι ακριβώς σημαίνουν αυτά τα δύο πολύ σημαντικά «ναι» που διακηρύσσουν. Για μεν τη λεκάνη Πηνειού υπάρχουν πολλές προτάσεις, όμως δεν υπάρχει σχεδιασμός, δεν καθορίζονται προτεραιότητες, δεν εργάζεται κανείς (κεντρικά και τοπικά) συστηματικά για την ωρίμανση των έργων που προανέφερα. Γράφουν και ξαναγράφουν οι επιστημονικές οργανώσεις για ένα «masterplan», κανείς όμως δεν δεσμεύεται να το συντάξει.

Όσο για τον Αχελώο υπήρξε κάποια κινητικότητα, έγιναν ανακοινώσεις, έγινε και η σύσκεψη στην Αθήνα. Εάν πράγματι η σημερινή κυβέρνηση θέλει να αποστασιοποιηθεί από την ανευθυνότητα και την εγκληματική αδράνεια των προηγούμενων, οφείλει κατ' αρχήν να συντονίσει τα αρμόδια Υπουργεία. Οφείλουν επίσης να επιλύσουν κρίσιμα πολιτικά θέματα, όπως π.χ. τη χωρίς καθυστέρηση αλληλαγή του Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων, στο οποίο ο ανεκδιήγητος Φάμελλος απέκλεισε θεσμικά τη δυνατότητα να ενισχυθούμε από τα νερά του Αχελώου, ήες και μας περισσεύουν τα νερά του Πηνειού! Για αυτά και για άλλα πολλά πρέπει άμεσα να ενεργήσουν. Προφανώς δεν αρκεί να ήνε στον κόσμο ότι αυτοί είναι υπέρ του Αχελώου και δεν θα κατεδαφίσουν τη Συγκιά και τη σήραγγα, όπως επιδίωκαν ο Τσίπρας, ο Φάμελλος, ο Σπίρτζης και οι ντόπιοι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, που τώρα δεν ήνε τίποτα για το θέμα, ήες και δεν ξέρουν τίποτα για το «έγκλημα».

Όμως, με την εμπειρία μου από την οκταετή νομαρχιακή μου θητεία και ειδικά με όσα έζησα ώστε να φθάσει κάποια στιγμή να πάρει σάρκα και οστά το όραμά μου για τον ταμειυτήρα Σμοκόβου, πιστεύω ότι για να προχωρήσουν τα έργα, πολύ σημαντικός είναι ο ρόλος της τοπικής ηγεσίας και των φορέων της

Θεσσαλίας. Χρειάζεται σταθερή προβολή των αιτημάτων μας, καθημερινό τρέξιμο και πίεση για ξεπέρασμα των κάθε είδους εμποδίων (μελέτες, διαβουήευση, εγκρίσεις, συντονισμός ανάμεσα σε υπηρεσίες και υπουργούς κ.ο.κ.). Απαιτείται συσπείρωση των φορέων και όλου του κόσμου, όπως κάναμε και παλαιότερα με την ΠΑΣΕ Αχελώου, που είχα την τιμή να είμαι πρόεδρός της. Ενωμό αποφάσεις και ψηφίσματα από βασιικούς φορείς όπως το Περιφερειακό Συμβούλιο, την ΠΕΔ, γενικές συνελεύσεις στους αγρότες, μηχανικούς, γεωπόνους, επαγγελματίες κ.ά..

Δυστυχώς έτσι που πάμε, εάν για το Συμβολο χρειάστηκαν είκοσι χρόνια και σχεδόν αλληλά τόσα για την Κάρηα, μέχρι να αποκτήσουμε ακόμη έναν σωτήριο ταμειυτήρα νερού, όπως είναι η Συγκιά, κατ'α μείζονα λόγο και τους υπολοίπους, πολύ φοβάμαι ότι θα χαθούν πολλές δεκαετίες και ότι θα μας προλάβει η περιβαλλοντική καταστροφή, ενώ η πολυσυζητημένη αγροτική ανάπτυξη, το χαμηλό κόστος παραγωγής, η ευημερία και το υψηλότερο εισόδημα στους αγρότες και γενικότερα στους Θεσσαλούς, θα παραμείνουν ένα ανεκπλήρωτο όραμα. Ελπίζω κ. Πρωθυπουργέ και κύριοι της κυβέρνησης να ήγινα σαφής προς την πορεία των αποφάσεών σας, που θα καταστήσουν τη Θεσσαλία το θερμοκήπιο της Ευρώπης – όπως θέλτε και πιστεύετε.

Υ.Γ. Από την εμπειρία μου ως Νομάρχης διέγνωσα τριών ειδών πολιτικές: τη χερσαία, την υδρόβια και την αμφίβια. Τη χερσαία για την οποία εκφραστής υπήρξε ο πρ. υπουργός Γ. Σουφλιάς, ο οποίος – ίσως λόγω ιδιοσυγκρασίας – γινόταν εμφανής στόχος σε όλους τους πολέμιους με τη διαφανή σκέψη του, με αποτέλεσμα σχεδιασμοί και έργα να συμπορεύονται. Όσον αφορά στην υδρόβια πολιτική, τα μακροβούτια των υδρόβιων αποτελούσαν απώλεια στόχου. Το δε χειρότερο, η παραλληλαγή με τη λίσση, αποτελούσε μασκάρεμα της πολιτικής και σάφως αποφυγή του στόχου.